

**VRHOVNI SUD KOSOVA
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA –A-167/13

Priština 20. jul 2015.

U predmetu:

Savo R K
Ul. Đ S 81/13
N

žalilac

protiv

F I
Ul. S P br. 4

I T
Ul R B br. 357

Q O
Ul. V G , br. 11
U

tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Williem Brouwer i Rolandus Bruin, sudije, o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/164/2012 (spisi predmeta registrovani u KAI pod brojem KPA16240) sa datumom 5. septembar 2012, nakon rasprave održane 20. jula 2015, izdaje sledeću:

PRESUDU

1. **Žalba žalioca S R uložena protiv odluke Komisija za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/164/2012 (koliko se tiče predmeta registrovanog u KAI pod brojem KPA 16240) od 5. septembra 2012 je osnovana.**
2. **Odluka Komisije kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/164/2012 (koliko se tiče predmeta registrovanog u KAI pod brojem KPA16240) od 5. septembra 2012 se poništava**
3. **Imovinski zahtev S R K registrovan u KAI pod brojem KPA16240 se odbacuje kao neprihvatljiv zbog nedostatka nadležnosti.**

Proceduralna i činjenična pozadina:

1. Dana 12. oktobra 2006 S R K , uložio je zahtev KAI, u ime svog oca, tražeći ponovni posed i potvrdu prava vlasništva nad parcelom br. 137 sa površinom od 3ha 59ar, lociranom u mestu zvanom Paunovo Polje, katastarska zona Uroševac, opština Uroševac, (u daljem tekstu: imovina). Naveo je da je vlasništvo nad imovinom izgubljeno zbog oružanog konflikta 1998/99, navodeći 15. jun 1999 kao datum gubitka. On tvrdi da je imovina sada ilegalno uzurpirana od strane nepoznate osobe. Zahtev je registrovan u KAI pod brojem KPA16240
2. U prilog svog zahteva žalilac je podneo sledeća dokumenta:
 - Posedovni list br. 4465, datum 16. jun 1997 izdat od strane katastarske kancelarije za nepokretnu imovinu opština Uroševac, u kome se žaliočev otac i ujak navode kao suvlasnici tražene imovine;
 - Presuda br. P 653/96 datum 30. januar 1997 Opštinskog suda u Uroševcu, kojom se utvrđuje da je otac žalioca vlasnik ½ dela tražene imovine, što je pozitivno verifikovao verifikacioni tim KAI.
 - Odluka br. 452-01/97-68 sa datumom 24. april 1997 izdata od strane Republičke geodetske kancelarije – katastarska kancelarija u Uroševcu o registraciji tražene imovine na ime oca i ujaka žalioca prema odluci br. P. 683/96 datum 30. januar 1997 Opštinskog suda u Uroševcu (negativno verifikovano)
 - Odluka br. P.br. 89/58 datum 20. oktobar 1958 Okružnog suda u Uroševcu, kojom se otac žalioca proglašava umrlim.

Prema verifikacionom izveštaju od 27. septembra 2011, verifikacioni tim je verifikovao ex-officio potvrdu o pravu na nepokretnu imovinu br. P-72217092-00137-0, datum 11 februar 2011, koju je izdao odsek za katastar opštine Uroševac i našao da je registracija tražene imovine izvršena prema presudi br. P. br. 653/96 datum 30. januar 1997 Opštinskog suda u Uroševcu na ime oca žalioca i njegovog ujaka.

3. Dana 5. septembra 2007. tim za notifikaciju KAI je notirao imovinu tako što je stavio znak tamo gde je imovina navodno bila locirana. U vreme posete utvrđeno je da je imovina livada koja nije naseljena.

4. Dana 09. maja 2007., I T , F I i Q O (u daljem tekstu će svi zajedno biti imenovani kao: tuženi) javili su se KAI kao tužene strane. Potpisali su dokument o učešću i zahtevali zakonsko pravo nad traženom imovinom. Oni su takođe naveli da su kupili traženu imovinu putem neformalnog dogovora sa trećom stranom M N i tvrdili su da su bili u posedu tražene imovine od šezdesetih godina. U prilog svojih tvrdnji podneli su kao dokaz ugovor o kupovini zaključen između poljoprivredne zadruge i H N . U ovom ugovoru ne spominje se br parcele niti je ugovor overen o strane suda.
5. Dana 23. jula 2012 KPCC je odlučila da sprovede saslušanje kako bi se obezbedile neke dodatne informacije u vezi sa zahtevom. Tokom saslušanja žalilac je potvrdio da su do devedesetih suvlasnici tražene imovine nisu bili svesni da pomenuta imovina pripada njima. On je naveo da je transfer imovine na ime njegovog oca i ujaka izvršeno prema odluci P. br. 653/96 dana 30. januara 1997 Opštinskog suda u Uroševcu i čak i posle ove odluke niko od članova njegove porodice nije ušao u posed tražene imovine. On je takođe priznao da su nakon završetka ostavinskog postupka kada su njegov otac i ujak došli u posed imovine, oni utvrdili da traženu imovinu koristi jedan od tuženih I T . Sa druge strane tuženi I T je naveo da je kupio imovinu 1969 od treće strane i da je od tada u neometanom posedu iste.
6. Nakon saslušanja, KPCC je 5. septembra 2012 odlukom KPCC/D/A/164/2012 odlučila da odbije zahtev uz obrazloženje da žalilac nije pokazao pravo vlasništva niti bilo koje drugo imovinsko pravo nad traženom imovinom odmah pre ili tokom konflikta iz 1998-99.
7. Odluka je uručena žalioocu dana 20. maja 2013 i svim tuženima 8. maja 2013.
8. Dana 30. maja 2013 S R K (u daljem tekstu: žalilac) podneo je žalbu Vrhovnom sudu, osporavajući odluku KPCC.

Tvrdnje žalioaca

9. Žalilac navodi kršenje prava i netačnu procenu činjenica od strane KPCC. U svojoj žalbi je naveo da je odluka KPCC zasnovana na usmenim izjavama tuženih i na dokumentima koja mogu biti lažna, zato što nisu izdata u skladu sa zakonom. Stoga, on traži od Vrhovnog suda da poništi odluku KPCC i prizna njegovo pravo vlasništva.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

10. Žalba je prihvatljiva. Uložena je u predviđenom roku od 30 dana propisanom u odeljku 12.1 Zakona br. 03/L-079

Nadležnost

11. Vrhovni sud je nadležan da ispita žalbu.
12. Prema odeljku 3.1 Zakona br. 03/L-079 Komisija je nadležna da rešava zahteve u vezi sa oružanim konfliktom iz 1998/1999, zahteve u vezi sa pravima koja ne mogu biti ostvarena zbog okolnosti direktno povezanih sa ili nastalih kao rezultat oružanog konflikta koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998 i 20. juna 1999.
13. Na osnovu utvrđenih činjenica i izjava stranaka, trebalo bi zaključiti da spor nije u nadležnosti KPCC. Iako je žalilac u svom zahtevu izjavio da je posed nad traženom imovinom izgubljen zbog oružanog konflikta iz 1998-99, ovo ne proizilazi iz dokaza koji su dostavljeni ili iz njegovih izjava.
14. Žalilac je, kada je upitan od strane Izvršnog sekretarijata naveo da on i njegov brat nisu bili svesni svojih imovinskih prava zato što je njihov otac bio mrtav a njih je odgajao ujak. Dok im vlasnička prava nisu dodeljena presudom br. 653/96 od 30. januara 1997 od strane Opštinskog suda u Uroševcu oni nisu ušli u posed tražene imovine. Nakon potvrde njihovog prava vlasništva nad imovinom koja se potražuje oni su pokušali da uđu u posed ali su ustanovili da njihovu imovinu koristi jedan od tuženih. U saslušanju koje je sprovedla KPCC dana 23. jula 2012 žalilac je sam ponovio ovo što je dao Izvršnom sekretarijatu.
15. Vrhovni sud, nakon procene utvrđenih činjenica i izjava stranaka, zaključuje, da je očigledno da postoji spor oko tražene imovine, ali ovaj spor nije vezan za oružani konflikt iz 1998-99. Zapravo žalilac nikada nije ušao u posed pre početka konflikta i očigledno nije mogao da ga izgubi tokom konflikta.
16. U slučaju da žalilac ima neka legitimna potraživanja u vezi sa pravom vlasništva nad traženom imovinom, ta potraživanja bi trebalo smatrati kao redovna obligaciona potraživanja, i o njima bi trebalo da odlučuju redovni sudovi.
17. Na bazi gore pomenutog i prema odredbama odeljka 12.2 Zakona br. 03/L-079 i člana 198 stav 1 Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

18. Shodno odeljku 13.6 Zakona 03/L-079 ova presuda je konačna i primenjiva i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Williem Brouwer, EULEX sudija

Rolandus Bruin, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar